

H. N. Hansen: Da jeg var Ordfører i Fjor for det Udvalg, som behandlede denne Sag, skal jeg tillade mig kortelig at bemærke, at for saa vidt det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at rette en Ubetydelighed, som er indkommen i Loven af 19. Juni 1908, kan det sikkert paaregne Tilslutning. Det var Meningen med Loven af 19. Juni 1908 at behandle Bagere, Kagebagere og Konditorer ens med Hensyn til den Tid, hvori de skulde holde lukket for Udsalg af Kager. Men derved, at man har sat Konditorbestemmelsen ind i den Paragraf, som omhandler Restauratørers Ret, er man — imod hvad der var Meningen — kommen til at give Konditorerne større Ret, end der tilkommer Bagere og Kagebagere. For saa vidt Lovforslaget gaar ud paa at rette dette, tror jeg, at det vil kunne paaregne Tilslutning. Langt mere Tvivl vil der opstaa med Hensyn til den anden Side af dette Lovforslag. Naar den højtærede Minister har ment at burde gaa ind paa en Forandring af Realiteten af det, der var tilsigtet ved Loven af 19. Juni 1908, og vil indføre forskellig Lukketid for Konditorer og Kagebagere paa den ene Side og Bagere paa den anden Side, vil den højtærede Minister ikke tage mig det ilde op, naar jeg siger, at jeg tror, at det er for tidligt, at han har givet efter for et Tryk fra de Herrer Konditorers Side, og at han ikke har været Genstand for det Modtryk fra Bagerens Side, som det her nedsatte Udvalg i Fjor var Genstand for, og som førte til, at vi traf denne retfærdige Bestemmelse, ens for alle.

Jeg skal ikke tage Stilling til Sagens Realitet i Dag og antager ikke heller, at Tinget vil gøre det. Det er jo en Sag, hvortil der knytter sig særlige Interesser, og den egner sig efter min Mening ubetinget bedst til først at behandles i et Udvalg. Det skyldte vi den højtærede Minister, eftersom han har ment, at den burde tages op til fornyet Overvejelse. Først naar Sagen har været Genstand for Udvalgsbehandling, forekommer det mig, at det er Tid for Tinget at tage Stilling til Sagens Realitet. Jeg skal derfor anbefale, at Sagen snarest muligt sendes til et Udvalg, og at vi, naar Udvalgets Behandling foreligger, se, hvorledes man kan stille sig overfor den anden Side af Sagen.

Stilling: Jeg skal ogsaa fatte mig meget kort og i Tilslutning til det ærede kongevalgte Medlem udtale, at jeg paa det indstændigste maa tilraade dette høje Ting,

at vi, naar vi skulle gaa til en Revision af den nylig vedtagne Lov, revidere i samme Aand, i hvilken den oprindelige Lov blev given. Ved Lovens Fremkomst var den danske Bagerstand saavel som Apotekerstanden ganske undtagne fra Lukkelovens Bestemmelser, men der var en Stemning oppe hele Landet over for at faa den lange Arbejdstid, som fandtes i Bagerens og Konditorernes Butikker, noget indskrænket. Man androg derfor om at komme ind under Lukkelovens Bestemmelser, dog under den bestemte Forudsætning, at det blev ens for Bagere og Konditorer, og her har den sidste ærede Taler peget netop paa det Forhold, at Bagere og Konditorer maa stilles fuldstændig lige med Hensyn til Aabnings- og Lukketid. Forholdet er jo nemlig det, at medens der tidligere var Væsensforskel mellem Bagerne, idet nogle lavede Rugbrød, Kager og forskellige større Brød, medens der kun var enkelte, der lavede Konditorkager, og de havde Ret til Beværtning, saa er der nu indtraadt den Forandring, at der er store Rugbrødsfabrikker, der særlig producere Rugbrød, medens samtlige Bagere i Landet nu i Henhold til deres Borgerskab bage Kager lige saavel som Konditorerne. Det vil derfor være aldeles meningsløst at give Konditorerne Ret til at holde aabent til Kl. 10 om Aftenen, naar Bagerne skulle lukke Kl. 8. Der maa være aldeles samme Lukketid for begge Parter. Nu vil jeg indrømme, at det kan være generende, og at det har været generende for dem, der særlig leve af at sælge Kager, at de skulde lukke Kl. 8. Men enhver Lov, der griber ind paa det private Omraade, er jo generende, og se vi hen til, hvorledes denne Lov har generet Tobaks- og Cigarhandlere, alle de mange Tusind smaaahandlere i Byerne hele Landet over, maa man sige, at der er saa meget mindre Anledning til at foretage denne Rettelse af Hensyn til nogle enkelte, lad os sige 100 eller 200 københavnske Bagere, medens Landets 3,000 Bagere blive stillede paa en anden Maade. Højesteret er nu kommet til det i og for sig ikke overraskende Resultat, at Kager ere tilberedte Spisevarer. Men hvad vil saa ikke falde ind under tilberedte Spisevarer, — Bagerne maa saa vel ogsaa sælge kandiserede Frugter, Chokoladepralinés og alt deslige, som vel ogsaa efter Loven kan kaldes tilberedte Spisevarer. Der er i det hele en lang Række Varer, som kan komme ind under denne Benaevnelse. Hvis man altsaa vilde mindske